

Η ΦΑΛΑΚΡΟΤΗΣ.

Ἡ πτώσις τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς εἶνε μία ἐκ τῶν μάλιστα διαδεδομένων νόσων, ἣτις προσβάλλει γέροντας καὶ νέους, ἄνδρας καὶ γυναῖκας καὶ ἀδιακώπως ἀποστερεῖ τὸ ἡμέτερον σῶμα ἐνὸς τῶν κυριωτάτων ἰσολισμῶν του. Εἴτε μὲ πυτυρίδα καὶ κνησμὸν εἴτε ἄνευ τῶν συμπτωμάτων τούτων πίπτουσιν ὁλόκληροι δέσμαι τριχῶν, καὶ σχηματίζονται ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ψιλὰ χωρία, ὁσημέραι περισσότερον ἀποψιλοῦμενα καὶ περιφερικῶς ἀξάνόμενα. Καὶ παρουσιάζονται μὲν περιπτώσεις, καθ' ἃς ἡ πτώσις τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς μετὰ τινος ἐβδομάδας ἢ καὶ ὁλοκλήρους μῆνας παύει ἀφ' ἑαυτῆς, καὶ βαθμυδὸν φθύνει ἄλλαι τρίχες, ἀλλ' ὥς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τότε μόνον παύει, ὅταν μέγα ἦδῃ μέρος τῆς κεφαλῆς ἀποστερηθῇ τῶν τριχῶν του. Ἐν ταῖς σοβαρωτέραις ταύταις περιπτώσεσι δὲν ἀναφθύνει ἄλλαι τρίχες ἀντὶ τῶν ἀπολεσθεῖσων, ἀλλὰ παραμένει μᾶλλον ἢ ἦτον μεγάλη φαλάκρα, ἀσχημίζουσα πολὺ τὴν κεφαλὴν.

Ἐπιστέβετε πρότερον ὅτι ἡ πτώσις τῶν τριχῶν προέρχεται ἐκ τινος παθήσεως τῶν νεύρων τῆς κεφαλῆς. Καὶ ἐφαίνετο μὲν παράδοξον ὅτι τοσοῦτοι ἄνθρωποι, καθ' ὅλα τὰ ἄλλα ὑγιεῖς, μόνον τὰ νεύρα τῆς κεφαλῆς εἶχον ἀσθενῆ, ἐνῷ ὅλον τὸ λοιπὸν αὐτῶν νευρικὸν σύστημα οὐδεμίαν ἐπασχε διατάραξιν, ἀλλ' ἐν ἐλλείψει ἄλλης καλὴτέρας παραδέχοντο τὴν θεωρίαν ταύτην ὥς τὴν πιθανωτάτην. Μόνον κατὰ τοὺς νεωτάτους χρόνους κατωρθώθη νὰ γνωσθῇ ἀκριβέστερον ἡ φύσις τοῦ νοσήματος τούτου καὶ νὰ ἀνακαλυφθῇ τὸ αἷτιον αὐτοῦ. Σήμερον δὲ δυνάμεθα νὰ εἰπωμεν ὅτι: ἡ φαλακρότης (ἡ πτώσις τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς) εἶνε κολλητικώτατον, ἀπὸ ἀνθρώπου εἰς ἄνθρωπον μεταδιδόμενον, παρασιτικὸν νόσημα τοῦ δέρματος, προξενούμενον ὑπὸ ἐλαχίστων ζωυφίων (μικροβίων), ἅτινα εισδύουσιν εἰς τὸ δέρμα τῆς κεφαλῆς καὶ φθείρουν αὐτὸς ῥίζας τῶν τριχῶν, ὅπως ἡ φυλλοξήρα τὰς ῥίζας τῆς ἀμπέλου.

Μέχρι τοῦδε βεβαίως δὲν κατάρθωσεν εἰσέτι ἡ ἐπιστήμη νὰ ὑπερνικήσῃ πάσας τὰς τεχνικὰς δυσκολίας καὶ ν' ἀναπτύξῃ καθαρὸν τὸ βακτηριδίον τῆς φαλακρώσεως, ἀλλὰ περὶ τῆς ὑπάρξεως τοιοῦτου βακτηριδίου ἔχομεν τοσοῦτον πειστικὰ ἀποδείξεις, ὥστε ἀποκλείεται πᾶσα περὶ τούτου ἀμφιβολία.

Ἀληθεῖς ἐπιδημίας τοῦ νοσήματος τούτου παρουσιάσθησαν εἰς οἰκοτροφεία, σχολεῖα, στρατώνας κτλ., ἐνθα ἀπὸ ἐνὸς ὠρισμένου προσώπου ἡ νόσος μετεδόθη καὶ εἰς τοὺς ἄλλους καὶ ἔλαβε ταχέως μεγάλας διαστάσεις, ὥσαύτως δὲ παρετηρήθη πολλάκις καὶ ἐπανελημμένως ὅτι οἱ πελάται ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ κουρέως προσεβλήθησαν ἅπαντες ὑπὸ φαλακρώσεως. Ἐνταῦθα δὲ πρέπει νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι τὰ συνηθέστατα μέσα τῆς μεταδόσεως καὶ διαδόσεως τοῦ νοσήματος τούτου εἶναι τὰ κτένια καὶ τὰ λοιπὰ ἐργαλεῖα τῶν κουρέων. Οὐ μόνον δὲ τὰ κουρεῖα, ἀλλὰ καὶ πάντα τὰ καταστήματα ἐκεῖνα, ἐνθα ὑπὸ πολλῶν ἀνθρώπων γίνεται κοινὴ χρῆσις τῶν αὐτῶν κτενίων, εἶναι αἱ πηγαὶ τοῦ νοσήματος τῆς φαλακρώσεως. Ἐκ τούτου ἐξηγεῖται καὶ ἡ μεγάλῃ διάδοσις αὐτοῦ, πρὸ πάντων παρὰ τοῖς ἀνδράσιν. Οὐχ ἦτον ὅμως καὶ ἐν ταῖς οἰκογενείαις, ἐνθα γίνεται κοινὴ χρῆσις τῶν κτενίων, εἶνε εὐκολωτάτῃ ἡ μετάδοσις τῆς νόσου. Εὐδεξήγητον ὥσαύτως εἶνε καὶ τὸ συχνότατον φαινόμενον, ὅτι αἱ γυναῖκες ὥς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μετὰ τὴν ὑπανδρείαν τῶν προσβάλλονται ὑπὸ τῆς νόσου ταύτης, ἣτις ἀπειλεῖ τὴν ἐξαφάνισιν τοῦ φραιοτάτου

κόσμου τῆς κεφαλῆς των. Ὅτι δὲ πολλοὶ ἄνθρωποι, ὑπὸ σοβαρῶν νόσων ἐξασθενωθέντες ἢ ὑποστάντες πολλὰς σωματικὰς καὶ πνευματικὰς ταλαιπωρίας καὶ κακουχίας, προσβάλλονται εὐκόλως ὑπὸ φαλακρώσεως, εἶνε ἐπ' ἰσῆς εὐδεξήγητον. Πᾶσα ἐξασθένωσις τοῦ ὁργανισμοῦ καθιστᾷ τὸν ἄνθρωπον μᾶλλον εὐπρόσβλητον εἰς τὰς μολυσματικὰς νόσους, διότι τὰ παράσιτα ζωύφια (τὰ μικροβία) εὐρίσκουσιν ἐνταῦθα ὀλιγωτέραν ἀντίστασιν ἢ παρὰ τῷ ἰσχυρῷ ὁργανισμῷ καὶ εὐκολώτερον ἐγκαθιδρύονται.

Ἡ τρανωτάτῃ ἀπόδειξις περὶ τῆς παρασιτικῆς φύσεως τοῦ νοσήματος τούτου, εἶναι ὅτι ἡ πτώσις τῶν τριχῶν θεραπεύεται διὰ βακτηριδοκτόνων μέσων, ἥτοι διὰ φαρμάκων θανατούντων τὰ βακτηριδία, ὥς λ. χ. ἐν τῇ θεραπευτικῇ μεθόδῳ τοῦ Λασσάρ («Lassar'sche Haarkur»). Ἐν ἔτει 1880 ὁ ἐν Βερολίνῳ ὑφηγητῆς τῆς ἱατρικῆς Δρ. Λασσάρ ἐδημοσίευσεν ἐν εἰδικoῖς ἱατρικοῖς περιοδικoῖς συγγράμμασι θεραπευτικὴν τινὰ μέθοδον, δι' ἣς διεβεβαίον ὅτι ἐθεράπευεν ἐν τῇ κλινικῇ αὐτοῦ πᾶν εἶδος φαλακρώσεως (πτώσεως τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς) μετὰ λάμπρας ἐπιτυχίας. Ἀλλ' ἡ ὁρδότης τῶν παρατηρήσεων αὐτοῦ πολλαχόθεν ἠμφισβητήθη καὶ ἡ θεραπευτικὴ του μεθόδος ἀπήντησεν ἐκ μέρους τοῦ κοινοῦ πολλὴν δυσπιστίαν καὶ ἀδιαφορίαν. Κατὰ δεκέμβριον τοῦ 1888 ἐδημοσιεύθη δευτέρα πραγματεία τοῦ αὐτοῦ ἱατροῦ, ὅστις ἤδη καὶ πάλιν θερμοτάτα συνίστα τὴν θεραπευτικὴν του μέθοδον, ὥς λαμπρότατα ἐπιτυχοῦσαν εἰς πλείονας τῶν χιλίων περιπτώσεις ἀπωλείας τῶν τριχῶν καὶ φαλακρότητος. Οἱ ἱατροὶ δὲν ἀμφέβαλλον μὲν περὶ τῆς ὁρδότητος τῆς μεθόδου ταύτης, ἐξέφρουν ὅμως δυσχερεστάτην ἢ καὶ ἀδύνατον τὴν ἐν τῇ ἰδιωτικῇ πρακτικῇ ἐξακρίβει ἐπιτυχίᾳ ἐφαρμογὴν αὐτῆς. Οὐχ ἦτον ὅμως καὶ ἄλλοι ἱατροὶ βραδυτέρον ἐπέτυχον λαμπρὰ ἀποτελέσματα διὰ τῆς μεθόδου ἐκείνης.

Ἀλλὰ περὶ μὲν τῆς θεραπείας δὲν δυνάμεθα ἐνταῦθα νὰ δώσωμεν ἀκριβεῖς πληροφορίας καὶ συμβουλὰς εἰς τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας, ἀφίνομεν δὲ τοὺς πάσχοντας ἐκ τῆς νόσου ταύτης καὶ ἐπιθυμοῦντας νὰ σώσωσι τὰς ὑπολοίπους τρίχας τῆς κεφαλῆς των νὰ καταφύγωσιν εἰς τοὺς ἀρμοδίους, εἰδικoὺς ἱατροὺς. Ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἠδελόσωμεν διὰ τῶν ὀλίγων τούτων γραμμῶν νὰ καταστήσωμεν γνωστὸν εἰς τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας εἶναι ὅτι ἡ νόσος αὕτη τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς ἡ προξενούσα τὴν πτῶσιν αὐτῶν καὶ τὴν βαθμιαίαν φαλάκρωσιν εἶνε παρασιτικῆς φύσεως, τοῦτ' ἐστὶ προέρχεται ἐκ μικροτάτων παρασίτων (μικροβίων), καὶ εἶνε εἰς ἄκρον μεταδοτικῇ, δύναται δὲ νὰ θεραπευθῇ διὰ τῆς μεθοδικῆς ἐφαρμογῆς ὠρισμένων τινῶν φαρμάκων (δηλητηριωδους φύσεως) θανατούντων τὰ βακτηριδία ἐκεῖνα. Ἐντεῦθεν δὲ ἐξάγονται καὶ τὰ κυριώτατα προφυλακτικὰ μέσα, ἅτινα συγκεφαλαιοῦμεν ἐν τοῖς ἐξοῖς παραγράφοις:

§ 1. Τὰ κτένια, αἱ ψήκτραι τῆς κόμης καὶ τὰ τοιαῦτα κομμωτικὰ ἐργαλεῖα, τῶν ὁποίων ἐγένετο ἅπασι χρῆσις ὑπὸ ἀνθρώπου πάσχοντος βαθμιαίαν φαλάκρωσιν (πτῶσιν τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς), δὲν πρέπει νὰ μεταχειρίζωνται οἱ ἄλλοι οἱ μὴ πάσχοντες.

§ 2. Ἐν πάσῃ οἰκογενείᾳ πρέπει ἕκαστον μέλος νὰ ἔχῃ ἰδια κομμωτικὰ ἐργαλεῖα, κτένια, ψήκτρας τῆς κόμης κττ.

§ 3. Οἱ κουρεῖς πρέπει νὰ ἔχωσιν ἰδιαίτερα κομμωτικὰ ἐργαλεῖα διὰ τοὺς πάσχοντας βαθμιαίαν φαλάκρωσιν, καὶ ἰδιαίτερα διὰ τοὺς ὑγιεῖς.

N.

κ. Ε. Β. εἰς Σουακίμ. Ἐλήφθησαν καὶ αἱ εὐχαριστοῦμεν. — Κ^α Μ. Ι. Μπ. εἰς Πετροβερβαν. Δυστυχῶς ἐν μόνον τεύχος δὲν δυνάμεθα νὰ σᾶς ἀποστέλλωμεν, ὥς ἐπιθυμεῖτε, ἐπεὶ τὸ ταχυδρομικὰ θὰ ἐπιπλάσιάζοντο. Ἐάν ὅμως ἐξευρίσκοντο αὐτόθι ἀκόμη

3 τοὐλάχιστον συνδρομηταὶ τότε ἡδυνάμεθα νὰ διευθύνωμεν ὅλων τὰ τεύχη πρὸς ὑμᾶς καὶ οὕτω θὰ τὰ ἐλαμβάνετε ἀδλστα. — κ. Ι. Π. εἰς Κόρυτσά. Συνεμορφώθημεν καὶ ἀναμνησόμεν νῆας εἰδήσεις σας. — κ. Γ. Α. Α. εἰς Ἀρμαθάριον, κ. Κ. Ζ. καὶ κ. Ν. Ζ. εἰς Ἀδριανού-

πολιν. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν. — κ. Ι. Δ. εἰς Ζαγαζήκ, κ. Ι. Α. εἰς Δεδέαγατζ, κ. Π. Σ. εἰς Ἀρτάν, κ. Α. Φ. εἰς Τρίκκαλα. Ἐλήφθησαν καὶ αἱ εὐχαριστοῦμεν. — κ. Σ. Κ. εἰς Καῖρον. Θὰ λάβωμεν τὸ θάρρος νὰ τ' ἀποστέλλωμεν πρὸς ὑμᾶς.